

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VI kadencja
Prezydent
Rzeczypospolitej Polskiej

Druk nr 1855
Warszawa, 12 lutego 2009 r.

Pan
Bronisław Komorowski
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

- o świadczeniu substytucyjnym przysługującym osobom represjonowanym w latach 1939-1956 przez Związek Socjalistycznych Republik Radzieckich.

Jednocześnie uprzejmie informuję, że do reprezentowania mojego stanowiska w toku prac nad projektem ustawy upoważniam Pana Andrzeja Dudę Podsekretarza Stanu w Kancelarii Prezydenta RP.

(-) Lech Kaczyński

USTAWA

z dnia

2009 r.

**o świadczeniu substytucyjnym przysługującym osobom represjonowanym
w latach 1939 – 1956 przez Związek Socjalistycznych Republik Radzieckich**

Art. 1. Świadczenie substytucyjne, zwane dalej "świadczeniem", przysługuje osobom, które w okresie podlegania którejkolwiek z represji określonych w art. 2 były obywatelami polskimi i posiadają obywatelstwo polskie w chwili złożenia wniosku o przyznanie świadczenia.

Art. 2. Represją w rozumieniu ustawy jest przebywanie w latach 1939 – 1956 z przyczyn politycznych, religijnych lub narodowościowych:

- 1) w obozach internowanych oraz w obozach podległych Głównemu Zarządowi do Spraw Jeńców Wojennych i Internowanych (GUPWI) NKWD, a od marca 1946 r. Ministerstwu Spraw Wewnętrznych (MWD) ZSRR i obozach podległych Wydziałowi Obozów Kontrolno-Filtracyjnych NKWD, a od marca 1946 r. Ministerstwu Spraw Wewnętrznych (MWD) ZSRR;
- 2) w więzieniach oraz poprawczych obozach pracy i poprawczych koloniach pracy podległych Głównemu Zarządowi Obozów i Kolonii Poprawczych (Gułag) NKWD, a od marca 1946 r. Ministerstwu Spraw Wewnętrznych (MWD) ZSRR;
- 3) na przymusowym zesłaniu lub deportacji w ZSRR.

Art. 3. Świadczenie przysługuje w kwocie 400 zł za każdy pełny miesiąc trwania represji, łącznie nie więcej jednak niż 30 000 zł.

Art. 4. Świadczenie nie przysługuje osobie, która:

- 1) w okresie wojny 1939-1945 kolaborowała z hitlerowskim okupantem;
- 2) pełniła służbę w armii niemieckiej lub zadeklarowała odstępstwo od narodowości polskiej, jeżeli później do końca wojny nie brała udziału w walce o niepodległość Polski;
- 3) w latach 1939-1941 kolaborowała z radzieckimi władzami okupacyjnymi;
- 4) w okresie od września 1939 r. do końca 1956 r. służyła w Ludowym Komisariacie Spraw Wewnętrznych Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich (NKWD) albo w innych organach represji ZSRR działających przeciwko Narodowi i Państwu Polskiemu;
- 5) w latach 1944-1956:
  - a) była zatrudniona, pełniła służbę lub funkcję w strukturach Urzędów Bezpieczeństwa, Służby Bezpieczeństwa lub Informacji Wojskowej, a także w nadzorujących je komórkach jednostek zwierzchnich związanych ze stosowaniem represji wobec osób działających na rzecz suwerenności i niepodległości Państwa Polskiego, chyba, że przedłoży dowody, że do wymienionych służb i organów została skierowana przez organizacje niepodległościowe lub była przez te organizacje zwerbowana w celu udzielenia im pomocy,
  - b) była zatrudniona, pełniła służbę lub funkcję w jednostkach organizacyjnych lub na stanowiskach związanych ze stosowaniem represji wobec osób podejrzanych lub skazanych za działalność podjętą na rzecz suwerenności i niepodległości Państwa Polskiego:
    - w organach prokuratury i prokuraturze wojskowej,
    - w sądownictwie powszechnym lub wojskowym,
    - w służbie więziennej,chyba, że przedłoży dowody, że do wymienionych służb i organów

została skierowana przez organizacje niepodległościowe lub była przez te organizacje zwerbowana w celu udzielenia im pomocy,

- c) była zatrudniona, pełniła służbę lub funkcję w aparacie bezpieczeństwa publicznego poza strukturami Urzędów Bezpieczeństwa, Służby Bezpieczeństwa lub Informacji Wojskowej, jeżeli podczas i w związku z tą działalnością wykonywała zadania śledcze lub operacyjne związane bezpośrednio ze zwalczaniem organizacji oraz osób działających na rzecz suwerenności i niepodległości Państwa Polskiego,
  - d) była funkcjonariuszem organów, jednostek organizacyjnych bądź wszelkich innych struktur Polskiej Partii Robotniczej lub Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej, do których właściwości rzeczowej, terenowej i centralnej, należał nadzór nad instytucjami, o których mowa w lit. a i b, bądź nad zadaniami, o których mowa w lit. c;
- 6) uchybiła godności obywatela polskiego, wykorzystując władzę otrzymaną od instytucji stosujących represje do ciemnienia współwięźniów;
  - 7) uchybiła godności obywatela polskiego, donosząc władzom komunistycznym o osobach, o których mowa w art. 1, 2 i 4 ustawy z dnia 24 stycznia 1991 r. o kombatantach oraz niektórych osobach będących ofiarami represji wojennych i okresu powojennego (Dz. U. z 2002 r. Nr 42, poz. 371, z późn. zm.¹⁾);
  - 8) pełniąc w latach 1944 – 1956 służbę wojskową brała udział w zwalczaniu organizacji oraz osób działających na rzecz suwerenności i niepodległości Państwa Polskiego;
  - 9) dopuściła się zbrodni, określonych w art. 2 ust. 1 i art. 3 ustawy z dnia 18 grudnia 1998 r. o Instytucie Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu (Dz. U. z 2007 r. Nr 63, poz. 424,

---

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 181, poz. 1515, z 2003 r. Nr 72, poz. 658, z 2004 r. Nr 46, poz. 444 i Nr 281, poz. 2779, z 2005 r. Nr 163, poz. 1362, z 2006 r. Nr 170, poz. 1217 oraz z 2007 r. Nr 99, poz. 658 i Nr 166, poz. 1172.

Nr 64, poz. 432, Nr 83, poz. 561, Nr 85, poz. 571 i Nr 140, poz. 983).

Art. 5. 1. Świadczenie nie przysługuje osobom, które uzyskały odszkodowanie lub zadośćuczynienie na podstawie przepisów ustawy z dnia 23 lutego 1991 r. o uznaniu za nieważne orzeczeń wydanych wobec osób represjonowanych za działalność na rzecz niepodległego bytu Państwa Polskiego (Dz. U. Nr 34, poz. 149, z późn. zm.²⁾) z tytułu represji doznanych od radzieckich organów ścigania i wymiaru sprawiedliwości lub organów pozasądowych.

2. Minister Sprawiedliwości przekazuje Kierownikowi Urzędu do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych, zwanemu dalej „Kierownikiem Urzędu”, wykazy osób, które otrzymały odszkodowanie lub zadośćuczynienie, o których mowa w ust. 1.

Art. 6. 1. Świadczenie jest przyznawane decyzją Kierownika Urzędu na wniosek osoby zainteresowanej. Do wniosku dołącza się dowody potwierdzające rodzaj i okres represji.

2. Dowodami, o których mowa w ust. 1, mogą być również dowody zebrane przez Kierownika Urzędu w postępowaniu prowadzonym na podstawie przepisów ustawy wymienionej w art. 4 pkt 7.

3. W zakresie postępowania dotyczącego przyznania lub odmowy przyznania świadczenia mają zastosowanie przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego.

Art. 7. 1. Świadczenie jest wypłacane przez Urząd do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych w terminie trzech miesięcy od dnia wydania decyzji, o której mowa w art. 6 ust. 1.

---

²⁾Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1993 r. Nr 36, poz. 159, z 1995 r. Nr 28, poz. 143, z 1998 r. Nr 97, poz. 604, z 2002 r. Nr 240, poz. 2055, z 2004 r. Nr 273, poz. 2703, z 2007 r. Nr 191 poz. 1372 oraz z 2009 r. Nr 14, poz. 74.

2. Świadczenie finansowane jest ze środków budżetu państwa.

3. Minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego określi, w drodze rozporządzenia, sposób i tryb wypłaty świadczenia, uwzględniając sprawność postępowania.

Art. 8. W ustawie z dnia z dnia 23 lutego 1991 r. o uznaniu za nieważne orzeczeń wydanych wobec osób represjonowanych za działalność na rzecz niepodległego bytu Państwa Polskiego (Dz. U. Nr 34, poz. 149, z późn. zm.³⁾) w art. 8 dodaje się ust. 6 w brzmieniu:

„6. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do osób którym Kierownik Urzędu do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych przyznał świadczenie substytucyjne na podstawie przepisów ustawy z dnia ..... 2009 r. o świadczeniu substytucyjnym przysługującym osobom represjonowanym w latach 1939 – 1956 przez Związek Socjalistycznych Republik Radzieckich (Dz. U. Nr ..., poz. ...).”.

Art. 9. W ustawie z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2000 r., Nr 14, poz. 176, z późn. zm.⁴⁾) w art. 21 w ust. 1

³⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1993 r. Nr 36, poz. 159, z 1995 r. Nr 28, poz. 143 i Nr 98, poz. 604, z 2002 r. Nr 240, poz. 2055, z 2004 r. Nr 273, poz. 2703, z 2007 r. Nr 191, poz. 1372 oraz z 2009 r. Nr 14, poz. 74.

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2000 r. Nr 22, poz. 270, Nr 60, poz. 703, Nr 70, poz. 816, Nr 104, poz. 1104, Nr 117, poz. 1228 i Nr 122, poz. 1324, z 2001 r. Nr 4, poz. 27, Nr 8, poz. 64, Nr 52, poz. 539, Nr 73, poz. 764, Nr 74, poz. 784, Nr 88, poz. 961, Nr 89, poz. 968, Nr 102, poz. 1117, Nr 106, poz. 1150, Nr 110, poz. 1190, Nr 125, poz. 1363 i 1370 i Nr 134, poz. 1509, z 2002 r. Nr 19, poz. 199, Nr 25, poz. 253, Nr 74, poz. 676, Nr 78, poz. 715, Nr 89, poz. 804, Nr 135, poz. 1146, Nr 141, poz. 1182, Nr 169, poz. 1384, Nr 181, poz. 1515, Nr 200, poz. 1679 i Nr 240, poz. 2058, z 2003 r. Nr 7, poz. 79, Nr 45, poz. 391, Nr 65, poz. 595, Nr 84, poz. 774, Nr 90, poz. 844, Nr 96, poz. 874, Nr 122, poz. 1143, Nr 135, poz. 1268, Nr 137, poz. 1302, Nr 166, poz. 1608, Nr 202, poz. 1956, Nr 222, poz. 2201, Nr 223, poz. 2217 i Nr 228, poz. 2255, z 2004 r. Nr 29, poz. 257, Nr 54, poz. 535, Nr 93, poz. 894, Nr 99, poz. 1001, Nr 109, poz. 1163, Nr 116, poz. 1203, 1205 i 1207, Nr 120, poz. 1252, Nr 123, poz. 1291, Nr 162, poz. 1691, Nr 210, poz. 2135, Nr 263, poz. 2619 i Nr 281, poz. 2779 i 2781, z 2005 r. Nr 25, poz. 202, Nr 30, poz. 262, Nr 85, poz. 725, Nr 86, poz. 732, Nr 90, poz. 757, Nr 102, poz. 852, Nr 143, poz. 1199 i 1202, Nr 155, poz. 1298, Nr 164, poz. 1365 i 1366, Nr 169, poz. 1418 i 1420, Nr 177, poz. 1468, Nr 179, poz. 1484, Nr 180, poz. 1495 i Nr 183, poz. 1538, z 2006 r. Nr 46, poz. 328, Nr 104, poz. 708 i 711, Nr 107, poz. 723, Nr 136, poz. 970, Nr 157, poz. 1119, Nr 183, poz. 1353 i 1354, Nr 217, poz. 1588, Nr 226, poz. 1657 i Nr 249, poz. 1824, z 2007 r. Nr 35, poz. 219, Nr 99, poz. 658, Nr 115, poz. 791 i 793, Nr 176, poz. 1243, Nr 181, poz. 1288, Nr 191, poz. 1361 i 1367, Nr 192, poz. 1378 i Nr 211, poz. 1549, z 2008 r. Nr 97, poz. 623, Nr 141, poz. 888, Nr 143, poz. 894, Nr 209, poz. 1316, Nr 220, poz. 1431 i 1432, Nr 223, poz. 1459 i Nr 228, poz. 1507 oraz z 2009 r. Nr 3, poz. 11 i Nr 6, poz. 33.

po pkt 45 dodaje się pkt 45a w brzmieniu:

"45a) świadczenie substytucyjne przyznane na podstawie ustawy z dnia ..... 2009 r. o świadczeniu substytucyjnym przysługującym osobom represjonowanym w latach 1939 – 1956 przez Związek Socjalistycznych Republik Radzieckich (Dz. U. Nr ..., poz. ...),”.

Art. 10. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2010 r., z wyjątkiem art. 5 ust. 2, który wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

UZASADNIENIE

W 2009 roku przypada 70 rocznica wybuchu II wojny światowej. Ta najkrwawsza z wojen szczególnie dotknęła obywateli Rzeczypospolitej, którzy doznali wyjątkowych cierpień od obu totalitaryzmów – nazistowskiego i komunistycznego. Zadośćuczynienie tym cierpieniom stało się możliwe dopiero w wyniku wolnościowych przemian, które nastąpiły w Europie po 1989 r.

Polskie ofiary nazizmu uzyskały już pewne świadczenia ze środków przekazanych nam przez rząd Republiki Federalnej Niemiec w 1991 r. (wyплаты realizowane przez Fundację Polsko-Niemieckie Pojednanie).

Do tej pory nie została jednak rozwiązana kwestia odszkodowań dla Polaków represjonowanych w Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich w latach 1939 – 1956.

Prawnym spadkobiercą ZSRR jest Federacja Rosyjska, z którą od 1993 r. Rzeczpospolita Polska prowadzi – z różną intensywnością – rozmowy na temat odszkodowań dla polskich obywateli represjonowanych w ZSRR. Choć strona rosyjska wielokrotnie deklarowała chęć pozytywnego rozwiązania tego problemu, przedstawiane przez nią konkretne propozycje były niestety dalece niesatysfakcjonujące. Można spodziewać się, że kwestia odszkodowań prawdopodobnie również w najbliższym czasie nie znajdzie pozytywnego rozwiązania. Stąd przed Państwem Polskim stoi zadanie zapobieżenia sytuacji, iż wszelkie rozmowy na ten temat staną się bezprzedmiotowe, gdyż nie będą już żyły osoby, które owe odszkodowania miałyby otrzymać.

Dlatego niniejsza ustawa przewiduje wypłacanie z budżetu państwa ofiarom określonych represji radzieckich tzw. świadczenia substytucyjnego. Jego wypłata z budżetu byłaby aktem solidaryzmu społecznego.

Obecnie bowiem taki obowiązek realizujący się poprzez obciążenie polskich obywateli kosztami świadczeń, które co do zasady winno wypłacić inne państwo, nigdy nie powstał. Wypłata świadczenia substytucyjnego jest motywowana przekonaniem, że osobom, które doznały krzywd w ZSRR, należy się zadośćuczynienie. Ponieważ jego uzyskanie od faktycznego dłużnika, jakim jest Federacja Rosyjska, napotyka istotne przeszkody, przedkładany projekt ustawy ma na celu umożliwienie szybszego zaspokojenia słusznym roszczeń naszych obywateli. Jest to uprawnienie przyznane tej grupie osób, która cierpiała za to, że była obywatelami polskimi.

Do represji, z którymi wiąże się możliwość ubiegania o świadczenie substytucyjne projekt zalicza przebywanie:

- 1) w obozach internowanych oraz w obozach podległych Głównemu Zarządowi do Spraw Jeńców Wojennych i Internowanych (GUPWI) NKWD, a od marca 1946 r. Ministerstwu Spraw Wewnętrznych (MWD) ZSRR i obozach podległych Wydziałowi Obozów Kontrolno-Filtracyjnych NKWD, a od marca 1946 r. Ministerstwu Spraw Wewnętrznych (MWD) ZSRR;
- 2) w więzieniach oraz poprawczych obozach pracy i poprawczych koloniach pracy podległych Głównemu Zarządowi Obozów i Kolonii Poprawczych (Gułag) NKWD, a od marca 1946 r. Ministerstwu Spraw Wewnętrznych (MWD) ZSRR;
- 3) na przymusowym zesłaniu lub deportacji w ZSRR.

W myśl projektu, podleganie wyżej wymienionym represjom nie przesądza jeszcze o możliwości uzyskania jednorazowego świadczenia substytucyjnego. Projekt oprócz pozytywnych przesłanek, których zaistnienie wiąże się z możliwością ubiegania o świadczenie substytucyjne wymienia bowiem również negatywne przesłanki uzyskania tego świadczenia.

Uprawnienie do świadczenia substytucyjnego nie będzie przysługiwać osobom, które dopuściły się czynów godzących w niepodległość i suwerenność

Państwa Polskiego (ich katalog zamieszczony w art. 4 projektu ustawy jest prawie tożsamy z katalogiem czynów uniemożliwiających korzystanie z uprawnień określonych w ustawie z dnia 24 stycznia 1991 r. o kombatantach oraz niektórych osobach będących ofiarami represji wojennych i okresu powojennego).

Osoby, które czynnie wspierały totalitaryzm – komunistyczny lub nazistowski – nie mogą oczekiwać specjalnego traktowania przez wolną Polskę i jej obywateli. Dopuszczając się określonych czynów (kolaboracja z okupantami, służba w komunistycznym aparacie bezpieczeństwa, stosowanie represji) przyczyniły się do niszczenia przez okupantów wspólnoty polskich obywateli i jej najdoskonalszego wzoru – niepodległego państwa. Pozbawienie ich prawa do świadczenia substytucyjnego nie jest więc karą, a jedynie nie udzieleniem uprawnienia.

Projektowana ustawa wyklucza możliwość przyznania świadczenia substytucyjnego osobom, które otrzymały – z tytułu represji doznanych od organów ZSRR - odszkodowanie na podstawie ustawy z dnia 23 lutego 1991 r. o uznaniu za nieważne orzeczeń wydanych wobec osób represjonowanych za działalność na rzecz niepodległego bytu Państwa Polskiego. Powołana ustawa umożliwiła już bowiem w określonym w niej zakresie uzyskanie świadczeń związanych z represjami doznanymi w ZSRR. Jednocześnie w art. 5 ust. 2 projektu zobowiązano Ministra Sprawiedliwości do przekazywania Kierownikowi Urzędu do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych wykazu osób, które otrzymały odszkodowanie lub zadośćuczynienie na podstawie powołanej ustawy.

Świadczenie przyznawane będzie decyzją Kierownika Urzędu do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych wydawaną na wniosek zainteresowanej osoby, w oparciu o dowody przedstawione przez tą osobę jak również zebrane przez Kierownika na podstawie ustawy o kombatantach oraz niektórych osobach

będących ofiarami represji wojennych i okresu powojennego. Postępowanie dotyczące przyznania lub odmowy przyznania świadczenia substytucyjnego, w zakresie nieuregulowanym w ustawie, toczyć się będzie w oparciu o przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego.

Wyплаты świadczenia z uwagi na jego jednorazowy charakter dokonywał będzie Urząd do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych w terminie trzech miesięcy od dnia wydania decyzji przyznającej świadczenie i określającej jego wysokość. Jednocześnie w art. 7 ust. 3 projektu przewidziano delegację dla ministra właściwego do spraw zabezpieczenia społecznego do wydania rozporządzenia określającego sposób oraz tryb wypłaty świadczenia.

Projekt przewiduje również zmiany w ustawie z dnia 23 lutego 1991 r. o uznaniu za nieważne orzeczeń wydanych wobec osób represjonowanych za działalność na rzecz niepodległego bytu Państwa Polskiego oraz w ustawie z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych.

Zmiany wprowadzone w wymienionych ustawach wynikają z konieczności uwzględnienia w obowiązującym ustawodawstwie postanowień projektowanej ustawy. Zmiana wprowadzona w ustawie z dnia 23 lutego 1991 r. o uznaniu za nieważne orzeczeń wydanych wobec osób represjonowanych za działalność na rzecz niepodległego bytu Państwa Polskiego ma uniemożliwić dublowanie się świadczeń uzyskanych z tytułu doznanych represji. Natomiast zmiana projektowana w ustawie z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych, zmierza do zwolnienia z podatku dochodowego od osób fizycznych świadczenia substytucyjnego przewidzianego w projekcie ustawy.

Ustawa ma wejść w życie z dniem 1 stycznia 2010 r. uwzględniając konieczność dokonania stosownych zmian w budżecie, za wyjątkiem art. 5 ust. 2, który wejdzie w życie z dniem ogłoszenia ustawy.

Wejście w życie przedmiotowego projektu ustawy pociągnie za sobą skutki dla budżetu państwa, będącego źródłem finansowania proponowanych

rozwiązań, których dokładne oszacowanie na obecnym etapie nie jest w pełni możliwe. Biorąc jednak pod uwagę, że obecnie żyje w Polsce ok. 48 000 osób, które uzyskały decyzję Kierownika Urzędu do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych potwierdzającą fakt ich deportacji lub uwięzienia w ZSRR oraz fakt, iż duża część z tych osób otrzymała już odszkodowania na podstawie ustawy o uznaniu za nieważne orzeczeń wydanych wobec osób represjonowanych za działalność na rzecz niepodległego bytu Państwa Polskiego liczbę osób, które uzyskają świadczenie substytucyjne należy szacować na ok. 35 000. Średni czas przebywania na deportacji lub w obozie w ZSRR wynosi dla tych osób 69 miesięcy, co oznacza, że koszty wejścia w życie ustawy należy szacować na ok. 966 mln zł.

Wejście w życie projektowanej ustawy nie spowoduje skutków gospodarczych, przewiduje się natomiast pozytywny efekt społeczny – w postaci długo oczekiwanego zaspokojenia społecznego poczucia sprawiedliwości.

W ramach konsultacji społecznych projekt ustawy został skierowany do zaopiniowania przez Kierownika Urzędu do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych oraz organizację kombatancką Związek Sybiraków.

Przedmiot regulacji niniejszej ustawy nie jest objęty zakresem prawa Unii Europejskiej.

KANCELARIA PREZYDENTA
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Podsekretarz Stanu
Andrzej DUDA

BPU. 15-1-09

dnia 19. 03. 2009 r.
(podpis)

Warszawa, dnia 18 marca 2009 r.

SEKRETARIAT
ZASTĘPCY SZEFA KS

WPŁYNEŁO
20. 03. 2009

Pani

Wanda Fidelus-Ninkiewicz

Szef Kancelarii Sejmu

SZANOWNA Pani Minister

W odpowiedzi na pismo z dnia 6 marca 2009 r., znak: GMS-PS-181-1/09, przekazuję informację na temat źródeł finansowania świadczenia wynikającego z prezydenckiego projektu ustawy o świadczeniu substytucyjnym przysługującym osobom represjonowanym w latach 1939-1956 przez Związek Socjalistycznych Republik Radzieckich oraz założenia projektu rozporządzenia ministra właściwego do spraw zabezpieczenia społecznego, o którym mowa w art. 7 ust. 3 ww. projektu ustawy:

1) Źródła finansowania

Odpowiednie środki powinny zostać zabezpieczone w budżecie państwa na rok 2010, w części 54 – Urząd do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych.

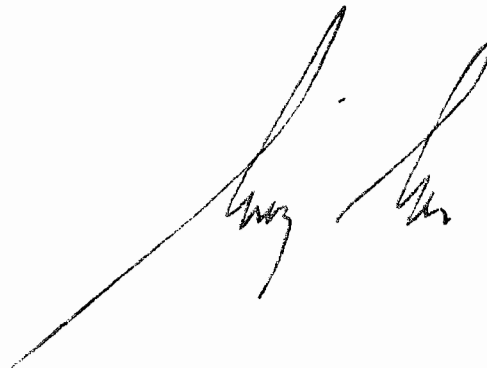
2) Założenia projektu rozporządzenia

Art. 7 ust. 3 projektu ustawy o świadczeniu substytucyjnym przysługującym osobom represjonowanym w latach 1939-1956 przez Związek Socjalistycznych Republik Radzieckich zawiera upoważnienie dla ministra właściwego do spraw zabezpieczenia społecznego do wydania rozporządzenia, które określi sposób i tryb wypłaty świadczenia.

Założenia do projektu rozporządzenia:

- 1) wraz z decyzją o przyznaniu świadczenia substytucyjnego Urząd do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych przesyła pismo do osoby uprawnionej z zapytaniem o sposób przekazania świadczenia;
- 2) świadczenie może być przekazane na rachunek bankowy wskazany przez osobę uprawnioną do otrzymania świadczenia lub w gotówce na adres wskazany przez tę osobę;
- 3) świadczenie substytucyjne jest wypłacane jednorazowo.

z wyjątkami przewidzianymi w Ustawie

A handwritten signature in black ink, consisting of a long, sweeping horizontal stroke followed by a vertical stroke and a small flourish.